

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 67.

Trettende Session.

21de Møde.

Fredagen den 1ste November Kl 2.

(Fortsat.)

M. Sage (fortsat): Der er anført paa Prent, at vi have havt en Justitsminister, som ligesvem var imod denne Sags Gjenneførelse, og at den ikke kom et Skridt videre i hans Tid. Bore Ministre skifte stundom, og hvo indstaaer os for, at vi efter den nuværende ærede Minister faae en, der deler hans levende Interesse for at faae denne Grundpille for Forfatningen ført ud i Livet? Lader os derfor lægge Haand paa Bærket og ikke slyde det ud i den uvisse Fremtid. Det er en Selvfølge, at Udførelsen af flere Lovarbejder staaer i Forbindelse med denne Sags rette Gjenneførelse, men skulde det da i vort Land være saa vanskeligt at komme tilende med en saadan Sag, staae vi da saa langt tilbage for andre Lande, hvor man ikke har brugt nær saa lang Tid dertil? Maa jeg erindre om, at den afdøde Konge af Hannover i 1848 eller 1849 gav det Bøfte, at Jury skulde indføres i Kongeriget Hannover, og hvad man end ellers kan siige om den Mand, saa vilde han dog holde sit Ord, og Juryn er bleven indført der allerede for flere Aar siden; den blev indført imod samtlige Juristers Protest hele Landet igjennem, og den har arbejdet med fuldkommen Tilfredsstillelse, saaledes at man vist vilde være ude af Stand til at rive denne vigtige Deel af Landets Forfatning ud af Indbyggernes Hænder. Maa jeg erindre om, at den første franske Grundlovsforsamling aldrig saasnart var traadt sam-

men, før hele Landet begjærede en radical Reform i Retspleien, og at der allerede i October Maaned 1789 rejste sig vægtige Stemmer i Forsamlingen for Indførelsen af Rævningeretter, at man Aaret derefter, i 1790, var kommen saavidt, at der arbejdedes paa denne Sag af et Udvalg, i Spidsen for hvilket den berømte Adrian Duport stod, hvis fortræffelige Arbejde siden blev til Lov. Man ansøgte naturligvis der, som her og andre Steder, Ubetimeligheden, de uhyre Vanskeligheder osv., men jeg vil minde om, hvad et andet berømt Medlem af samme Forsamling — dersom man vil eftersee disse Forhandlinger, vil man finde dem høist interessante, især i dette Døeblik, da vi behandle en Sag af denne Natur — sagde: I tale, om vi skulde have Jury; ja ligesaa godt spørge, om vi skulde have en fri Forfatning! I tale om Vanskeligheder; hvorfor have vi erobret Friheden, dersom vi vare bange for at bygge Volde omkring den? Den Mand, jeg før nævnte, Duport, der har stor Fortjeneste af denne Sag i Frankrig, blev paa det Svrigste understøttet af en Mand, hvis Navn er velbekjendt, nemlig af den lovlærde Robespierre, som ikke alene vilde have Jury indført i Straffesager, men ogsaa i civile Sager, og som erklærede, at han ikke alene vilde have Sikkerhed for sit Liv, men ogsaa for sin Formue og sin Ære. Dmtrent 3 Uger efterat Forfatningen var udkommen, i Efteraaret 1791, udkom den franske Rævningsretslov, som indeholder de allervigtigste Dele af den engelske Lov. (Tscherning: Man skal Hovederne af Folk, for at overvinde Modstanden!) Jeg taler ikke om den Tid, da man med eller uden Jury skar Hovederne af; jeg har blot